

Headvigs resa

TEXT: Helena Elliott
FOTO: Charlotte Magnusson

KAPITEL I del 4

– Semester

Egenremissen skrevs och skickades till de personer som hade hand om hemsidan med samma namn för översyn. De tipsade om några mindre justeringar och efter att ha gjort ändringarna skickade Headvig sin egen skrivna remiss till Huvudvärksmottagningen.

Hennes migrän fortsatte att bråka och huvudvärksdagboken fylldes med många dagar av smärta, illamående, medicin och misstänkta triggers. Hon kunde tydligt se att den nya medicinen hade en mycket liten verkan och i och med att den fungerade så dåligt blev mängden tabletter väldigt stor.

DET DROG IHOP sig till semester. Arnold var så förväntansfull inför familjens planerade "road trip" att Headvig lät bli att berätta hur det såg ut i hennes huvudvärksdagbok. Att ta ut saker i förskott var inget hon brukade göra men efter denna jobbiga vår var det svårt att låta bli att oroa sig. De skulle bila längs Västkusten och endast två övernattningsplatser var inbokade hos några av Arnolds kompisar. Resterande åtta dygn skulle vara öppna för spontanitet; de hade inhandlat ett tält, sovsäckar, liggunderlag och annan campingutrustning och skrivit ut en lista på vandrarhem och hotell längs vägen. Headvig önskade innerligt att migränen också skulle ta semester från henne.

Så började bilen rulla, fullpackad och med en glad förväntansfull familj. Det

hade varit en bra morgon, tillsammans hade familjen hjälpts åt att packa och Headvigs huvud kändes fräscht och friskt. Första stoppet blev Astrid Lindgrens Värld i Vimmerby med efterföljande visit hos Arnolds gamla barndomsvän, där de också övernattade. Headvig kände sig glad, avslappnad och lycklig. Hennes huvud kändes riktigt stabilt och hon hade både kunnat delta och njuta av besöken.

Resan rullar på och allt känns fortsatt toppen i flera dagar. De hinner med besök i Glasriket och två dagar på hotell i Göteborg innan det händer. I tältet på Marstrands familjecamping slår migränen till och Headvig vaknar med en intensiv smärta i sitt huvud och ett illamående som stegrar. Hon puttar på Arnold som sömndrucket sätter sig upp.

– Kan du hämta min medicin, säger hon.

Arnold sträcker sig efter necessären med medicinerna, hämtar vatten i förtältet och migränkittet från bilen. Hjälper sin fru att ta sin tablett, plockar fram migränmössa och kräkpåse. Snart måste de packa ihop tältet, klockan tolv ska de ha lämnat campingen och båda hoppas innerligt att migränen lättat eller helst försvunnit då.

Men så blev det inte. Headvigs migrän hade fortskridit så pass långt att tabletten ej hunnit verka innan den kom upp. När det endast återstår en halvtimme av deras tältplatstid så bär Arnold ut sin fru i bilen och tillsammans med barnen plockar han ner tältet, ihop alla saker och packar bilen.

De rullar ut från campingen med Headvig som ligger i framsätet med kräkpåse i handen och migränmössa på huvudet. Tanken är att färden ska gå till Hamburgsund där de ska besöka Arnolds kusin. De kör på en väg som har hack i vägbanan och varje gång bilen kör över ett hack lämnar bilen ifrån sig ett dunkljud som gör smärtan allt mer intensiv. Till slut är hon tvungen att be Arnold stanna bilen.

– Jag klarar inte att åka mer, sluddrar hon fram.

De svänger in bilen på en liten skogsväg. Headvig ligger så stilla hon kan och kräks ännu mer i sin påse. När magen lugnat sig ber hon om en tablett till. Arnold och barnen tar sig en promenad, kanske det blir bättre om Headvig lyckas sova en stund.

TIMMARNÄ GÅR, familjen vandrar runt i skogen och Arnold försöker underhålla barnen så gott det går. Headvig måste få vila. Efter promenad, kojbygge, följa John, trädkull och klättertävling är de trötta och hungriga. Kylväskan är helt tom eftersom de lät bli att handla då de var bjudna på lunch hos kusinen. Arnold har fått ringa och meddela att de är försenade.

Headvig vaknar och känner att huvudsmärtan lättat men hon är helt urlakad. När hon sätter sig upp ser hon familjen leka följa John över stock och sten. Hur länge har hon sovit? Hon öppnar bildörren och kliver ur bilen, måste kissa. Arnold uppmärksammar att Headvig är >>

”på benen” och går fram till sin fru.

– Fint att se dig, säger han och kramar henne.

– Jag har lyckats boka ett hotellrum i Fjällbacka och när du känner att du orkar kan vi försöka köra dit.

Bilfärden går vidare och Headvig har nog aldrig sett fram emot att få lägga sig i en säng så mycket som nu. De lyckas ta sig fram till Fjällbacka utan några större hinder. Rummet som är bokat i deras namn är mer som en svit med två sovrum, badrum med stort badkar och balkong som vätter ner mot hamnen.

– Hur vill du göra med middag, frågar Arnold. Orkar du gå någonstans och äta eller ska jag gå ut och köpa något som vi kan ta med hit?

– Jag är inte så hungrig än och rätt trött, svarar Headvig

– Det var inte det jag frågade, jag undrar om jag ska köpa mat åt dig?

Arnolds tålmod tryter – han vet att Headvigs hjärna brukar ha ”tillfälligt avbrott” efter migränanfallen men nu

är även han och barnen hungriga, trötta och griniga. De lyckas komma fram till ett beslut och Arnold och barnen går iväg medan Headvig lägger sig i ett bad. Hela kroppen värker efter timmarna i bilen men det varma vattnet lyckas lösa upp några av spänningarna. Hon har inte ont i sitt huvud längre och efter en stund i badkaret börjar det kurra i magen. Att få tillbaka aptiten brukar vara ett bra tecken.

Headvig går upp ur badet, torkar sig och tar på sig en mjuk härlig badrock i frotté. Hon sitter på den fina stora balkongen när familjen kommer med middagsmaten. De dukar upp och börjar äta. Plötsligt hörs det musik från hamnen och när de tittar dit så ser de att det är bryggdansen på gång. När barnen kommit i säng sitter de kvar på balkongen, de sveper in sig i sina täcken, öppnar den lilla mousserande flaskan från minibaren och beskådar människorna som dansar i solnedgången. Headvig tänker att nu gäller det att glömma dagens helvete och verkligen njuta av denna fantastiska kväll och det som sker här och nu. ◀

*I berättelsen
om Headvig, en fiktiv person,
får vi följa en historia som speglar hur
det är att leva med svår huvudvärk.
Många kommer att känna igen sig och
kanske även få tips på vad man kan
göra för att hitta just
sin väg i huvudvärksdjungeln.*

